

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821201543
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821201543.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: H. J., nar. XX. XX. XXXX a H. J., nar. XX. XX. XXXX, deti rodičov: matky - B. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. D. XXX/X, B., právne zastúpená: JUDr. Mária Vevurková, advokátka so sídlom H. XXX/XX, X. a otca - K. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/XX, L., maloleté deti bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7P/33/2021-64 zo dňa 07. februára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že:

I. Otec maloletej H. J., nar. XX.XX.XXXX, j e p o v i n n ý prispievať na jej výživu sumou 150,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletej, počnúc dňom 31.08.2021.
II. Otec maloletého H. J., nar. XX.XX.XXXX, j e p o v i n n ý prispievať na jeho výživu sumou 120,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletého, počnúc dňom 31.08.2021.

III. Zameškané výživné na maloletú H. J. za obdobie od 31.08.2021 do 07.02.2022 v sume 300,- eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v mesačných splátkach po 60,- eur splatných spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

IV. Zameškané výživné na maloletého H. J. za obdobie od 31.08.2021 do 07.02.2022 v sume 120,- eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v mesačných splátkach po 60,- eur splatných spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

V. V prevyšujúcej časti návrh matky z a m i e t a .

VI. Týmto sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 9P/70/2012-55 zo dňa 11.01.2013 v časti vyživovacej povinnosti otca.

VII. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal otca prispievať na výživu maloletých detí počnúc dňom 31.08.2021, a to na maloletú H. mesačne 190,- eur a maloletého H. mesačne 160,- eur. Zameškané výživné za obdobie od 31.08.2021 do 07.02.2022 na maloletú H. vo výške 540,- eur a maloletého H. vo výške 360,- eur povolil otcovi u oboch splácať mesačne po 60,- eur spolu s bežným

výživným, pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku návrh matky zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo zistenia, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 9P/70/2012-55 zo dňa 11.01.2013, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa otec maloletých detí zaviazal prispievať na každé dieťa po 50,- eur mesačne. V čase vydania tohto rozhodnutia matka bola zamestnaná na dohodu s odmenou 2,50 eur na hodinu a otec bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Maloletá H. navštevovala druhý ročník základnej školy a maloletý H. bol doma v starostlivosti matky a nenavštevoval žiadne školské zariadenie. Od posledného rozhodnutia uplynulo viac ako 9 rokov, pričom uvedené samo o sebe treba považovať za zmenu pomerov. Deti sú vekovo staršie, ich fyzické a psychické potreby sú vyššie, pribudli im výdavky súvisiace so štúdiom - školské potreby, u maloletej H. aj výdavky na dopravu do Námestova, nakoľko navštevuje druhý ročník gymnázia. Pri určení výživného treba zobrať do úvahy aj rast spotrebiteľských cien či energií, potravín, zdravotnej starostlivosti, dopravy a ďalších, ku ktorému došlo počas viac ako 9 ročného obdobia. Matka s deťmi býva v rodinnom dome v jej vlastníctve, pričom žijú s nimi aj rodičia matky a výdavky na bývanie a údržbu rodinného domu väčšinou platia rodičia matky. Matka je zamestnaná vo firme Visteon v Námestove ako operátorka výroby a z potvrdenia zamestnávateľa vyplýva, že jej čistá priemerná mesačná mzda je aktuálne 694,95 eur a čistý priemerný mesačný príjem je 748,95 eur. Potvrdila, že otec prispieval na výživu detí nad rámec výživného, napr. prispel na zakúpenie notebooku a na nákup zimného oblečenia a obuvi a taktiež daroval deťom k sviatkom peňažnú hotovosť, pričom sa s deťmi stretáva sporadicky a väčšinou si ich zoberie k sebe tak na dve hodiny raz do mesiaca. Otec v súčasnej dobe je zamestnaný v spoločnosti STAVPOČ, s.r.o. , pričom jeho príjem od novembra 2020 do októbra 2021 na čistej mzde bol celkom 8.419,30 eur, čo mesačne predstavuje v priemere 701,61 eur. V súčasnosti býva v spoločnej domácnosti so svojou manželkou a jej štyrmi deťmi, pričom deklaroval výdavky na bývanie 100,- eur mesačne, RTVS 4,64 eur mesačne, TV 5,40 eur, elektrina 12,- eur, životná poisťka 28,23 eur, mobilný telefón 30,- eur. Z LV č. XXXX mal preukázané, že otec je výlučným vlastníkom bytu č. XX v obci V., k. ú. F. P.. Podľa správy kolízneho opatrovníka boli výdavky otca zistené ako 200,- eur mesačne na benzín, 150,- eur platby za jednoizbový byt a z týchto dôkazov súd dospel k záveru, že údaj o príjme otca 700,- eur mesačne nie je reálny, pretože z tohto príjmu po zaplatení všetkých deklarovaných výdavkov by otcovi z jeho mesačného príjmu zostalo len 169,73 eur z čoho by nebol schopný zaplatiť výživné 200,- eur a nezostalo by mu ani na základné životné potreby ako stravu, odev a obuv, zdravotnú starostlivosť, hygienické potreby a pod. Skutočný príjem otca je vyšší než tvrdil, aj vyšší ako vyplýva z potvrdenia zamestnávateľa, a to z dôvodu, že zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že otec vykonáva práce aj v zahraničí a aj z jeho podania, kde ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, že sa nemohol dostaviť z dôvodu, že zamestnávateľ ho vyslal na pracovnú cestu do Rimavskej Soboty. Teda dospel k záveru, že otec chodieval na pracovné cesty, navyše aj mimo územia Slovenskej republiky a okrem svojej mzdy musí od zamestnávateľa dostávať aj cestovné náhrady, ktorých výšku však neuviedol. Napokon, pokiaľ je výlučným vlastníkom bytu, ktorý nevyužíva na bývanie, má možnosť byt prenajať a zabezpečiť si tak peňažné prostriedky na platenie výživného a predať ho. Otec detí však deklaroval len výdavky na platenie bytného, nie však už príjem z prenájmu tohto bytu. Pokiaľ nedal byt do prenájmu, hoci ho nevyužíva, bez vážneho dôvodu sa tak vzdal svojho príjmu. Pri určení zvýšeného výživného prihliadal aj na tú skutočnosť, že osobná starostlivosť o maloleté deti je výlučne na pleciach matky. Zameškané výživné ustálil s prihliadnutím na to, že z dokazovania vyplynulo, že od septembra 2021 otec prispieva na výživu oboch detí po 200,- eur, preto vychádzal z toho, že na každé dieťa prispieval mesačne sumou 100,- eur. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie otec. Namietal, že pokiaľ kolízna opatrovníčka uvádzala, že chodí na zahraničné cesty tak o tomto sa rozprávala s jeho manželkou, ktorá uvádzala ich spoločné výdavky a majú vyššiu potrebu pohonných hmôt, keďže tri z manželkiných detí už majú vodičský preukaz a považuje za nespravodlivé a za nefér, aby bol vyňatý jeden jediný spoločný výdaj. V zahraničí nikdy nerobil a ani nerobí a na zahraničné cesty nechodí. Je zamestnaný ako šofér, rozváža materiál po stavbách, preto je jeden deň v Rimavskej Soboty, druhý deň v Michalovciach a večer je doma. Pojednávanie sa nezúčastnil z dôvodu pozitívneho testu a nepovažoval to za dôležité, keďže sa ospravedlnil z iného dôvodu, a vzhľadom na situáciu považoval za rozumnejšie ísť do práce. Z potvrdenia zamestnávateľa súd zistil jeho čistú mzdu, z čoho vyplýva, že tam musia byť aj diéty, ktoré vraj neuvádza. Byt, ktorého je vlastníkom neprenajímaj, nakoľko do neho brával deti v čase, keď sa s nimi stretával a deti súčasnej manželky sú prakticky dospelé, radi by sa osamostatnili a jednou z možností je

ísť do jeho bytu. Napokon, aby bol vhodný na prenajímanie, tento je v pôvodnom stave a bolo by nutné do neho investovať finančné prostriedky. Opätovne uviedol svoje výdavky, a to 200,- eur výživné, 100,- eur byt, 150,- eur pohonné hmoty, oprava auta, poistenie, 4,64 eur RTVS, 5,40 TV, 28,30 eur poisťka, 30,- eur telefón, 12,- eur električka, spolu 518,27 eur. Preto tvrdenie, že nemá z čoho zaplatiť výživné vo výške 200,- eur nie je namieste, nakoľko ho dal na prvé miesto vo svojich výdavkoch. Z dôvodu Covidu deti do školy chodili len pár mesiacov a navrhuje platnosť navýšenia výživného od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, a to na maloletú H. vo výške 130,- eur a maloletého H. vo výške 120,- eur.

4. Matka odvolanie otca pokladá za nedôvodné a má za to, že súd na základe vykonaných dôkazov a ich zhodnotenia vec správne posúdil a rozhodol. Od posledného rozhodnutia uplynula doba 9 rokov a od tejto doby u maloletých detí nesporne došlo k výraznému zvýšeniu ich nákladov, a to nielen z hľadiska rastu životných nákladov, ale predovšetkým vo zvýšení nákladov spojených s ošatením, obuvou, školskou výučbou, záľubami a pod. Matka, okrem toho, že výživné maloletým deťom poskytuje aj formou osobnej starostlivosti, sa v podstatne vyššej miere oproti otcovi podieľa aj finančným plnením na zabezpečení výdavkov spojených so starostlivosťou o maloleté deti. Nastala aj podstatná zmena pomerov u otca, pretože z pôvodného rozhodnutia o výživnom vyplýva, že v roku 2013 bol nezamestnaný a v súčasnej dobe je zamestnaný a dosahuje príjem. Z vyjadrení otca vyplýva, že je vysielaný na pracovné cesty, čo znamená, že jeho príjem by mal obsahovať aj zložku, ktorá tieto pracovné cesty pokrýva. Mimo toho má za to, že otec má schopnosti a možnosti platiť zvýšené výživné, je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, bytu, ktorá mu neslúži na zabezpečenie bývania, keďže otec žije a býva v rodinnom dome a z tejto nehnuteľnosti môže dosahovať aj neoficiálny príjem prostredníctvom prenájmu. Tvrdenie otca, že ho neprenajíma z dôvodu, že sa stretával v ňom s maloletými deťmi nie je pravdivé, keď s nimi sa stretol naposledy pred viac ako 3 rokmi v tomto byte. Aj keď zisťovanie a preukazovanie skutočných zárobkových pomerov rodičov, ktorí svoje skutočné príjmy zatajujú je obtiažné, je toho názoru, že súd prvej inštancie správne posúdil, že otec má reálne možnosti zabezpečiť si príjem práve z prenájmu nehnuteľnosti, ktorú vlastní. Tvrdenie otca, že byt môže poskytnúť deťom jeho súčasnej manželky len svedčí o tom, že existuje reálna možnosť prenechať predmetnú nehnuteľnosť do prenájmu za primeraný nájom. Pokiaľ ide o výdavok na nákup pohonných hmôt v sume 200,- eur, tento v odvolaní nerozporuje, ale len približuje, že je vysoký z dôvodu, že vozidlo používajú aj ďalšie tri dospelé osoby, a to deti súčasnej manželky, ktoré už všetky majú vodičský preukaz. Ak je teda v možnostiach otca vynakladať mesačne na pohonné hmoty sumu 200,- eur, ktorou sumou sa navyše podieľa na úhradách za pohonné hmoty pre tretie osoby, potom nie je dôvod, pre ktorý by otec nebol schopný prispievať zvýšeným výživným na svoje vlastné deti. Ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine výslovne zaviedlo povinnosť rodiča uprednostniť v akejkoľvek životnej situácii výdavky na svoje dieťa pred ostatnými výdavkami. Z obsahu odvolania otca vyplýva, že sa čiastočne podieľa aj na výdavkoch pre už dospelé deti jeho súčasnej manželky, čo je evidentné napr. z úhrad PHM a uvažovaní nad poskytnutím nehnuteľnosti na zabezpečenie ich bývania, pričom matka v zásade nemá výhrady proti tomu, aby otec pomáhal aj deťom jeho súčasnej manželky, ale až po tom, čo zabezpečí a poskytne primerané výživné jeho vlastným maloletým deťom. Skutočnosť, že otec zámerne nevyužíva ekonomicky výhodným spôsobom svoj nadobudnutý majetok, nemôže byť na ťarchu dvoch maloletých detí, ktoré sú odkázané na výživu svojich rodičov. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

5. Kolízny opatrovník k odvolaniu uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie a zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

6. Otec v replike vo vzťahu k vyjadreniu matky poukázal na to, že pracuje v spoločnosti STAVPOČ, s.r.o. ako vodič a výnimočne býva vyslaný na pracovnú cestu na území SR, pričom v zahraničí nikdy nepracoval. Pred kolíznym opatrovníkom bolo uvedené, že v zahraničí pracuje jeho manželka. Predložil o tom i doklad, a to potvrdenie svojho zamestnávateľa. Jeho mesačný príjem je 700,- eur a do výdavkov nezahrnul základné výdavky na stravu, ošatenie, hygienické potreby, pretože na týchto výdavkoch sa podieľa spoločne aj s manželkou. Upozornil na dve práce matky detí, ktorá zatajuje svoj skutočný príjem a deklarovaný príjem 700,- eur nie je pravdivý. Pokiaľ ide o jeho byt, tento má ponechaný v zálohe, keď po predchádzajúcom manželstve musel odísť, aj keď súčasnej manželke verí. V byte sa stretával s deťmi v čase, keď prejavovali o stretnutie záujem. O svoje deti sa stará podľa najlepšieho vedomia a svedomia a vyživovaciu povinnosť vo výške 200,- eur mesačne si včas a riadne plní. Pokiaľ mu finančná situácia dovoľuje, snaží sa prispieť aj na kúpu drahšej hmotnej veci, napr. mobilný telefón, lyžiarsku výstroj pre dcéru, synovi na oblečenie v hodnote 200,- eur. Vzhľadom na to, že matka detí zatajuje skutočný príjem

a on nemá problém deťom kúpiť to, čo potrebujú a poprosia ho, aj nad rámec dohodnutej vyživovacej povinnosti, je ochotný prispievať mesačne na maloletú H. 130,- eur a maloletého H. 120,- eur. So zvýšeným výživným stanoveným súdom nesúhlasí, pretože je nad rámec jeho finančných možností.

7. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu ust. § 65 a § 66 CMP a tento podľa § 388 CMP zmenil tak ako je to vo výrokovej časti tohto rozsudku.

8. Vo všeobecnosti platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 CSP). Táto základná zásada je prelomená § 121 CMP, v zmysle ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní a obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery. Rovnako v zmysle § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého zmenu pomerov v zmysle tohto ustanovenia je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom rozhodovaní. Zásadne sa musí jednať o zmenu závažnejšieho charakteru, t. j. o tzv. podstatnú zmenu. Teda hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol vo veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov, či už na strane povinného rodiča alebo oprávneného dieťaťa. Zmena pomerov však môže byť dôvodom na zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa podstatným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Nestačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Pokiaľ nebola preukázaná zmena pomerov a rozhodlo by sa o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparácie právoplatného súdneho rozhodnutia.

9. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že v danej veci došlo k podstatnej zmene pomerov tak na strane maloletých detí ako aj na strane oboch rodičov, keď naposledy bolo o výške výživného rozhodované rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 9P/70/2012-55 zo dňa 11.01.2013 odkedy ubehlo viac ako 9 rokov a aj predmetné plynutie doby samo o sebe je nutné považovať za podstatnú zmenu pomerov, keďže deti sú vekovo staršie a ich náklady sa tým jednoznačne zvýšili. Matka v čase pôvodného rozhodovania bola zamestnaná na dohodu s príjmom 2,50 eur na hodinu v hrubom, pričom nebolo ešte jednoznačne preukázané, aký bude jej mesačný príjem a v súčasnej dobe je zamestnaná a jej čistý priemerný mesačný príjem predstavuje 748,95 eur. Otec v čase pôvodného rozhodovania bol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný a v súčasnej dobe je zamestnaný s priemerným mesačným príjmom 701,61 eur. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval v rozhodnutí, že otec má príjem aj zo zahraničných pracovných ciest, uvedené sa v konaní nepotvrdilo a otec v rámci odvolacieho konania predložil i potvrdenie zamestnávateľa, z ktorého vyplýva, že zamestnávateľ ho vysielal na služobné cesty iba v rámci Slovenskej republiky a nie na zahraničné cesty. Súd prvej inštancie vychádzal zo správy kolízny opatrovník a otec túto skutočnosť v odvolaní namietal, kolízny opatrovník však vo vyjadrení k odvolaniu otca neuviedol žiadne skutočnosti k tejto otázke. Odvolací súd sa však stotožnil s názorom súdu prvej inštancie pokiaľ otec vlastní jednoizbový byt, ktorý nevyužíva a tento ani žiadnym spôsobom neprenajíma, z ktorého by mohol mať potencionálny príjem, možno konštatovať, že takýmto spôsobom sa bez vážneho dôvodu vzdal svojho príjmu. Pokiaľ deklaroval v rámci odvolacieho konania, že uvedený byt by mohli využívať aj deti jeho súčasnej manželky, tak ako to matka v rámci vyjadrenia k odvolaniu prezentovala, aj odvolací súd je toho názoru, že uvedené sa môže uskutočniť avšak nie na úkor jeho maloletých detí, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť.

10. Matka pred súdom prvej inštancie deklarovala mesačné náklady maloletých detí, a to na maloletú H. v sume 375,- eur, keď odvolací súd má za to, že do uvedených nákladov nie je možné započítavať sporenie vo výške 50,- eur, poisťku vo výške 22,- eur, nakoľko sa nejedná o nevyhnutné výdavky. Tak isto matka v týchto nákladoch poukazuje na to, že mesačne uhrádza ZRPŠ cca 20,- eur. Tento náklad matka žiadnym spôsobom nepreukázala, teda že ho uhrádza v takejto výške a zároveň, že ho uhrádza aj mesačne. Tak isto matka prezentovala náklady mesačne na pracovné zošity 10,- eur a školské potreby mesačne 10,- eur. Odvolací súd je toho názoru, že na obidve tieto položky je možné započítať celkovo mesačne 10,- eur spolu. V prípade, že by ZRPŠ platila 20,- eur ročne predstavovalo by to mesačný náklad 1,66 eur. V takom prípade by celkové nevyhnutné náklady na výživu maloletej H. predstavovali sumu 274,66 eur. Pokiaľ ide o náklady na maloletého H. tieto prezentovala matka v celkovej výške 316,- eur. Rovnako ako pri maloletej H. nemožno započítať ako nevyhnutné náklady v tejto položke sporenie

vo výške 50,- eur, poisťka vo výške 22,- eur ako aj pracovné zošity vo výške 10,- eur a školské potreby vo výške 10,- eur a ZRPŠ vo výške 15,- eur mesačne. Rovnako matka neuviedla a nepreukázala, či ZRPŠ sa platí 1x ročne alebo mesačne. Odvolací súd v tejto súvislosti potrebuje za potrebné poukázať na dôkaz predkladaný matkou k výdavkom (prílohová obálka), v ktorom sa konštatuje, že triedna učiteľka mala vydať potvrdenie, že matka za maloletého H. v školskom roku 2021/2022 uhradila nasledovné poplatky, a to ZRPŠ 10,- eur, pracovný zošit z matematiky 4,50 eur, pracovný zošit z chémie 3,60 eur, pracovný zošit z náboženstva 1,60 eur, pracovný zošit z angličtiny 8,25 eur, pracovný zošit zo slovenčiny 6,50 eur a triedny fond 3,50 eur. Teda na pracovné zošity vyplatila celkom sumu 24,45 eur a z ničoho nevyplýva, že by tieto pracovné zošity matka kupovala každý mesiac. Pokiaľ ide o ZRPŠ sama prezentuje, že uhradila ho vo výške 10,- eur a v nákladoch predložených na súd uvádza, že ZRPŠ predstavuje sumu 15,- eur. Iný doklad o platení týchto výdavkov matka nepreukázala. Z uvedených dôvodov na pracovné pomôcky je možné matke započítať náklad na výživu maloletého H. mesačne spolu 10,- eur. V prípade, že ZRPŠ je stanovené na výšku 10,- eur a uvedené je hrazené 1x ročne predstavovalo by to mesačný náklad 0,83 eur na výživu maloletého, rovnako triedny fond 0,29 eur. Teda celkové náklady na výživu maloletého H. by predstavovali sumu 219,83 eur.

11. Pokiaľ ide o možnosti a schopnosti prispievať na výživu maloletých detí povinného otca je nutné vychádzať z jeho preukázaného priemerného mesačného príjmu vo výške 700,- eur, z ktorého podľa názoru odvolacieho súdu nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletých detí v takom rozsahu ako to určil súd prvej inštancie (celkom 350,- eur, čo predstavuje polovicu jeho príjmu) aj keby súd bral do úvahy, že z prenájmu jednoizbového bytu by mohol získať ešte príjem cca 100,- eur mesačne. Vzhľadom na vyššie uvedené, a teda možnosti a schopnosti povinného otca, ako aj deklarované výdavky na výživu maloletých detí, odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zaviazal otca prispievať na výživu maloletej H. mesačne sumou 150,- eur a na maloletého H. mesačne sumou 120,- eur, počnúc dňom podania návrhu matky 31.08.2021. Pri stanovení výšky mesačného výživného odvolací súd prihliadal aj na skutočnosť, že otec okrem stanoveného výživného prispieval aj na nákupy vyššej hodnoty a daroval k sviatkom detí peňažnú hotovosť (čo potvrdila aj matka). Odvolací súd nevyhovel odvolacej námietke otca, ktorý sa domáhal určenia zvýšeného výživného až počnúc právoplatnosťou rozsudku, nakoľko matka v čase podania návrhu na zvýšenie výživného preukázala zmenu pomerov už v tomto čase tak na strane povinného rodiča ako aj na strane maloletých detí.

12. K namietaným výdavkom otca odvolací súd považuje za nutné poukázať na to, že tento vo vyjadrení k návrhu (č.l. 45) prezentoval svoje výdavky ako 200,- eur výživné, 100,- eur byt, 4,64 eur RTVS, 5,40 eur televízia, 12 eur elektrina, 28,23 eur životné poistenie, 30,- eur telefón, čo spolu predstavuje sumu 380,27 eur a v odvolaní prezentoval aj náklad na benzín, opravu auta, poisťka na auto mesačne spolu 150,-eur, teda celkom náklady 530,27 eur, z oficiálne zisteného príjmu mu tak zostáva suma 169,73 eur. Je však nutné konštatovať, že náklad na životné poistenie nie je možné považovať za nevyhnutný náklad, rovnako aj náklad na telefón vo výške 30,- eur mesačne. Pokiaľ ide o náklady na 1-izbový byt (celkom vo výške 122,04 eur ako ich vyčíslil otec), odvolací súd má za to, že je to náklad, ktorý má otec možnosť znížiť napríklad prenájomom tohto bytu, keď ho nevyužíva a nebýva v ňom. K nákladu na benzín, opravu vozidla a poisťku vozidla odvolací súd konštatuje, že nie je možné prihliadať na obranu otca, že uvedený náklad je preto v takej výške, nakoľko vozidlo využívajú aj plnoleté deti jeho terajšej manželky, pretože otec má predovšetkým vyživovaciu povinnosť k svojim maloletým deťom.

13. Pokiaľ ide o zameškané výživné uvedené odvolací súd u oboch maloletých detí určil iba za obdobie od 31.08.2021 do 07.02.2022 tak ako to stanovil súd prvej inštancie, nakoľko odvolací súd nemal preukázané, akým spôsobom a v akej výške si otec od 07.02.2022 (od vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie) plnil svoju vyživovaciu povinnosť do vyhlásenia rozhodnutia odvolacím súdom. Takto stanovené zameškané výživné otcovi povolil u oboch detí splácať mesačne splátkou po 60,- eur spolu s bežným výživným, a to počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok, teda v prípade, že otec poruší uvedenú možnosť splácania zameškaného výživného. Pokiaľ ide o výživné od 07.02.2022 v prípade, že otec si neplnil vyživovaciu povinnosť v rozsahu ako bolo stanovené rozsudkom odvolacieho súdu, samotné rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku I. a výroku II. tvorí exekučný titul na vymáhanie aj zameškaného výživného od tejto doby.

14. Vo zvyšnej časti bol návrh matky na zvýšenie výživného, tak ako to požadovala na maloletú H. v rozsahu 200,- eur a maloletého H. v rozsahu 180,- eur, ako nedôvodný zamietnutý. Zároveň vyslovil, že

zrušuje pôvodný rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 9P/70/2012-55 zo dňa 11.01.2013 v časti určenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom.

15. O trovách konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie súdu v starostlivosti o maloleté deti ohľadne trov konania neustanovujú inak. Nejedná sa o prípad upravený v § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy), a v danom prípade neskúmal okolnosti, na základe ktorých by sa javilo spravodlivé priznať náhradu trov konania (§ 55 CMP), nakoľko si účastníci konania neuplatnili nárok na náhradu trov konania. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)